

J. J. SCHEUCHZER.

PISCUM QUERELAE & VINDICIAE.

1708.

P-5

337.7

Library of the Museum

OF

COMPARATIVE ZOÖLOGY,

AT HARVARD COLLEGE, CAMBRIDGE, MASS.

Founded by private subscription, in 1861.

DR. L. DE KONINCK'S LIBRARY.

No. 548.

PISCIVM QUERELAE ET VINDICIAE

Expositæ

à

Johanne Jacobo Scheuchzero
Med. D. Acad. Leopoldin. & So-
cietatum Regg. Anglicæ, ac Prus-
sicæ Membro.

TIGURI.

Sumtibus Authoris, Typis Geßnerianis.

M D C C VIII.

ДЕРЕВНЯ И МИГАЕ

18. 1. 1905. - 1000 ft. S.E. of the village of
Korat, Nakhon Ratchasima Province, Thailand.

VIR O ILLUSTRI
D^N. PETRO VALKENIER.
SERENISSIMÆ AC POTENTIS-
SIMÆ REIPUBLICÆ BELGICÆ

AD

SACRAM CÆSAREAM MAJESTA-
TEM SERENISS. REGEM ROMANORUM.
SACRI ROMANI IMPERII COMITIA. PLE-
ROSQUE ELECTORES QUAM
PLURIMOS
IMPERII PRINCIPES ET STATUS.

DE HINC AD

RESPUBLICAS HELVETICAS ET
RHÆTICAS
PER
VI. FERE ANNORUM LUSTRA AB-
LEGATO EXTRAORDINARIO
EXCELLEN TISSIMO MERITISSIMO.
DOMINO AC MECOENATI HONORATISSIMO
PISCUM HAS
RELIQUIAS DILUVIANAS
IN GRATITUDINIS DEBITÆ SIGNUM

CUM VOTO

LONGÆVÆ QUA ANIMI QUA COR-
PORIS PROSPERITATIS
CLIENS DEVOTUS
DICO, CONSECRO.

ПАТРИАРХАЛ
ИМПЕРИЯ ВОСТОКА
СВЯТОГО ПАПЫ

САНКТ

СИГИЗМУДА СВЯТОГО ПАПЫ
ИМПЕРИЯ ВОСТОКА
СВЯТОГО ПАПЫ

СИГИЗМУДА СВЯТОГО ПАПЫ

СИГИЗМУДА

СИГИЗМУДА СВЯТОГО ПАПЫ

СИГИЗМУДА СВЯТОГО ПАПЫ
ИМПЕРИЯ ВОСТОКА
СВЯТОГО ПАПЫ
СИГИЗМУДА СВЯТОГО ПАПЫ

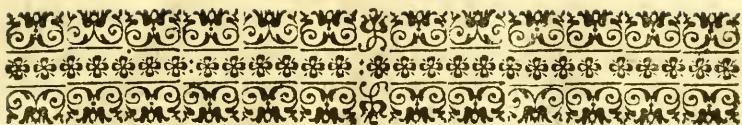
СИГИЗМУДА

СИГИЗМУДА СВЯТОГО ПАПЫ

СИГИЗМУДА

СИГИЗМУДА СВЯТОГО ПАПЫ

СИГИЗМУДА

Piscium Querelæ & Vindiciæ.

Ils vivimus Sæculis, quibus in-
vaduntur passim, & rapiuntur, vel
vindicantur, armatâ manu jura, in
Naturâ non minùs quàm Politiâ.
Utrōbique patiuntur Regna, ibi
tria præcipue, hîc plura. Minerali
adjudicatur, quod Vegetabilis est,
vel Animalis, ut illud longius extenderit terminos
suos, quàm par est, ad periculum usque absorptionis
reliquorum, quam quidem poenam jam semel su-
stinuit maxima Animantium, & Plantarum pars in
universali illa illuvie. Defendant sua jura Quadru-
pedes, Aves, & Insecta, ut omnium interest, proprio
singula stare talo. Nos nunc, muta natantium tur-
ma, querelas deponimus coram Throno veritatis, vin-
dicatur quod nostrum est, & injustè rapuit vel male-
fana Philosophia, vel progressiva ad Monarchiam
Mineralium invidia, vel temporum ipsorum injuria,
vel ipsa de muta nostra condizione præjudicia, magno
nostro opprobrio in Proverbium versa. Ambitio si
quæ nobis inest, gloriosa est, nec culpanda. Non
id vindicamus, quod nostrum est, & quâ nos gaudemus
actu, vitam, & motum, quæ sine omni dubio
nos Animalium Regno accensent. Agitur de Natio-

nis nostræ gloriâ Majorum nostrorum morte partâ. Agitur de Piscibus, non ἐρυζοῖς illis, seu fossilibus, ac terrenis vivis, in Terræ visceribus degentibus, quorum mentio fit apud *Plinium*, *Aristotelem*, *Theophrastum*, *Strabonem*, alios, sed de undivago genere, quod ante Diluvium vixit, & in eo submersum, alieni erroris victima fuit. Agitur de Piscium non illæsâ, quæ nobis supersit, structurâ, sed de reliquiis in strage hac Diluvianâ ita dilaceratis, ut non amplius cutis hæreat ossibus, sola saepe squamata restet figura, raro ossicula quædam, vel spinulæ supersint, saepe sola figura Sceleti lapidibus impressa. Agitur simul de re majoris momenti, de invicto Diluvianæ universalis exundationis Testimonio, quod ex singulari DEI Providentia muta nostra gens deponet in faciem incredulorum, ad audacissimorum quorumvis Atheorum convictionem. Loquantur hi, & quam fieri potest, altum clament; fluat ipsius eloquii Lucretiani nectar. Elingues nos, à quibus omnis longissimè abest suada, absque ulla Procuratoris ope ad ἔχεμνοις usque redigemus disertissimos quosvis.

Prodeat in aciem, veluti aliorum ante signanus, ex *Piscium non aculeatorum, unicā in dorso pinnā præditorum*, **Classe Lucius**, præluceat aliis, voraci suo robore aciem hostium aggrediatur, ac frangat. Aperiatur scenam delineatus in Tab. I. ostendat, ne quis de nomine hujus sceleti dubitet, non superficialem quandam Piscis alicujus similitudinem, non Lineamenta duntaxat, qualia in *Eislebianis*, *Eisenacensibus*, speciatim etiam in *marmore Eystettensi*, cui impressa figura *Lucii in Besleri Fascic. rario*. aliisque Ichtyitis reperiuntur, non solas *Lucii* Charakteristicas notas, A. *Mandibulam inferiorem superiore* C. *protractiorem*. C. *Cavitati-*

vitatem lapidi impressam à *Mandibulae* inferioris osse
 sinistro; E. *Pinnam anteriorem sinistram*; F. *dextram*.
 G. *Pinnam ventralem sinistram*. H. *dextram*. I. *Pin-*
nam caudæ proximam inferiorem; K. *superiorem*; sed in-
 super, ne tantillum remaneat scrupuli, D. *Labii infer-*
rioris ipsius petrefactas reliquias; L. L. totam *spinam*
Dorsi, & *costas spinosas*, è *Vertebrarum sinubus* prodeun-
 tes, quæ non in figura duntaxat sunt, sed in substan-
 tia: Imò verò M.M. *Carnem ipsam petrefactionis* quendā
 gradum adeptam. Verbo, integer se, caudā exceptā, na-
 tivā magnitudine, & notabili longitudine se se fistat *Lu-*
cius cum partibus suis solidis tum ossium, tum carnis
 fibrosis. Ex *Lapidina Oningensi*, *Dioceſeoſ Constantien-*
sis, tali loco, & tam edito, protractus, ubi nulla unquam
 Piscina, stagnum nullum, aut lacus fuit. Prodite nunc
 quotquot *Archæi*, Fabri, & Semidei illius subterranei
 partes in vos suscipitis, & judicate ipsi, annon corpus
 hoc fuerit Piscis Lucii Organicum? Mensurate pro-
 portionem partium, rem ipsam contemplamini, non
 rei umbram; non Piscis qualem qualem effigiem à
 Natura pictrice elaboratam, sed Piscem, sed Lucium,
 partes híc ibi à pressionis vi contortas quidem, sed
 non transpositas, non caput in medio ventre, non
 pinnas omnes capiti, sed singulas pinnas, costas, ossi-
 cula, vertebraſ, suis locis. Quis vestrūm aliam pro-
 det hujus machinæ originem, quām ex ovo? Quis
 negabit, vixisse, & adoleviſſe aliquando hoc corpus?
 Quis alium audet producere fabrum præter DEUM.
 Descendite in arenam *Mechanici* omnes, Phalanges
 formate animosi sub Epicuro milites, hastas vibrate,
 & jacite præ subtilitate nimia acutas, leges producite
 motus, harumque extollite testimonia. Facili ne-
 gotio omnis à Lucio nostro frangitur armorum ve-

strorum apparatus, perfringetur acies. In fugam
 ecce datum ab unico Pisce integrum exercitum! Non
 hic fungi adinstar è Terra propullulat pinna, alibi co-
 sta, tertio loco vertebræ, quarto caput, quinto man-
 dibulæ; non fortuitus est harum partium concursus:
 sed ordinata adest compages, & talis quidem videbi-
 tur vobis ipsis, qui ex fortuito Literarum jactu Iliada
 Homeri componitis, & primam Lucii viventis origi-
 nem ex improviso Atomorum confluxu agnoscitis,
 vobis, inquam, ipsis dictabit paucula, quæ vobis re-
 stat, ratio, vixisse aliquando hanc machinam, & inun-
 datione quâdam occubuisse. En ultimum, quod
 eatenus non contra nos militat, Hypotheseos vestræ,
 circa horum Piscium ortum, effugium. Obmutes-
 cite ex muti hujus Animantis conspectu larvati *Idea-
 rum*, nescitis ipsi qualium, in mundo, Aere, volitantium
 propugnatores. Thesauros novæ hujus vestræ, ex
 Platonica, vel Epicureana transformatæ Philosophiæ
 aperite, ac ostentate. Subitò ac comparuerint, eva-
 nescunt colores hi emphatici. Idea Lucii quomodo,
 quæsumus, se se in fissuris lapidum dilatavit? Ubi
 locus nutritioni, & augmento idoneus? Quomodo
 cedit materia vel lutosâ, vel lapidea, membrorum
 singulorum extensioni proportionatæ? Quænam
 Piscium actio in Fissiles lapides, quæ reactio? Ubi suf-
 ficiens extensioni Piscis sesquipedalis locus in stratis
 in vicem ubique parallelis, & immediatè applicatis?
 Sufficiant hi nodi Ideistis, præstò sunt alii, si hos priùs
 solverint. Quid autem vos nobiscum, & Lucio præ-
 senti, *panspermia salinæ* per universum Geocosmum
 diffusæ ebuccinatores paucissimi? Producite omnem
 Nitri Terra cœloque dominantis Thesaurum, osten-
 dite salia Pisci -- cornu -- cochleæ -- Denti - Lucii -- An-
 guillæ -- Percæ formia. Imò verò omnium forma-
 rum

rum Vertumnum sub salium specie, veluti alterum
 Archeum, figuras omnium Animantium, & singula-
 rum, ut ne vel minima desit, partium experimentem,
 fингентем, pingentem. Condonari potuisset hæc
 cerebrorum vestrorum ἀνομαλία, si in mediis ver-
 faremur Ignorantiae Scholasticæ tenebris, sed in tam
 clara intra Philosophiæ Thalamos admissâ luce, tot
 Observationum, Experimentorum, ratiociniorum,
 passim ad Mathematicam certitudinem redactorum,
 coecutire velle, Nœctuarum est, non Hominum. Ad
 fidem vestram provoco, mortales, non *Quibus è meli-*
ori luto finxit præcordia Titan, sed quibus vel mica ra-
 tionis supereft, annon Lucii hæ viventis olim corporis
 animati sint reliquiae? an alia sit occasio, quâ pisces
 inter fissuras stratorum se se ingerere potuerint,
 quam inundationis alicujus, vel submersionis? Fi-
 dem, inquit, vestram, Animantia ratione prædicta,
 an in Fodinis Metallicis, & montium altissimorum
 stratis sepeliri potuerimus aliâ illuvie, quam fatali illâ
 Hominibus, & Bestiis universali, quâ exterior Terræ
 globus aquis cinctus, & dissolutus, præsentem suam
 obtinuit structuram? Seposto omni partium studio
 judicate, annon Lucius hic, quem pro cœna Philo-
 sophica primo loco offerimus, jure queat nuncupari
 Testis authenticus omni exceptione major, Cataclysmi
 illius Noachici, cuius obscura quidem passim in-
 dicia prostant apud Scriptores Gentiles, Historia verò
 integra, & ab omni Fabulæ involucro liberata, exstat
 in Scriptis Vatis illius coelesti Numine pleni, qui nobis
 in prædam cessisset, Pharaonis truculenti mandato
 undis expositus, nisi singularis DEI Providentia eum
 inde liberasset. Non divertat vos ab assensu Plau-
 tianum illud, *Piscis nequam nisi recens, bona fidei est*
 hic Testis, utpote qui in Catastrophe illa fuit præsens,

vetus

vetus quidem, annos quippe 4000. habens, imò plures, additis, quos ante Diluvium vixit, natus & tamen recens; Cataclysmi *αὐτὸν*; recens, quia *Vetus*, non *gulæ* quidem, quod Plautus voluit, *sapiens*, non patinis sed Museis gratus hospes, mentem muto suo elogio pascens, percharus orbi curioso nuntius, volans per ora virūm; quid dicam recens? Recentior ipsis, quæ nunc vivunt, ejusdem prosapiæ Animantibus, id est, in carne sua, ossibus, costis & totâ figurâ durabilior. En pīscem ex aqua turbida, Diluviali cœno, limovè, imò Hominum peccatis turbatâ, nobis reliquim, ut facem accenderet resolvendæ quæstioni obscuræ! En Pīscem mansuetum, qui voracitatem sibi innatam depositus, & alios, qui sequuntur, non in prædam diripit, ut fecisset olim, sed in amicum Testimonii ejus- em admittit consortium! Magnus quidem, parvulos don tamen comedit.

Qui pote plus urget, pisces ut saepe minutos

Magnus comeſt: ut aves enecat Accipiter.

Primam scenam aperuit, imò introductoriam hanc solus lūſit *Lucius*: In secunda agent Pisces alii Tab. II. delineati, quisque suam personam, aliqui tamen larvati, qui quidem produnt se ut sorices, ex structurâ. Licet nomina omnium nondum nobis constent. Non enim suis nuncupabimus nominibus, quām quorum Characteres certò nobis sunt cogniti, nec iis jungenimus synonyma, nisi quæ examissim sunt congrua.

Ichtyites Eislebiensis ex Comitatu Mansfeldico in secundâ hâc scenâ primum jute occupat locum. Sunt Fodinæ Æris Eislebianæ dudum variorum Piscium proventu celebres. Testimonia variorum Authorum congerere haud opus, ubi res ipsa, & quotidiana Experientia loquitur; Lapis est fissilis

lis niger, ære dives, cui impressæ persæpe sunt Piscium icones. In nostro Ichthyite (qui idem est cum eo, quem sicut Rumph. Amboinsch. Rariteit - Kamer p. 337. Tab. 60. G.H. vel potius ejus Commentator. Eislebiense enim autumo, non Indicum fossile, sub titulo *Vischsteen, of versteente Visch*; nec non cum *Mustela pisce in lapide Islebiano, in Besleris fasciculo rario*. Forte etiam cum *Lepidote*, qui *squamæ piscium variis coloribus imitatur*. Plin. Hist. nat. L. XXXVII. c. 10. Quandoquidem Islebiani pisces non splendenti nigro duntaxat, sed aureo quoque colore, à pyrite massulis bracteisve adspersis, micant. Autumo autem *Lepidotem* Plinii conferendum potius esse cum saxis, quibus micæ aureæ, argenteæve bracteæformes squamarum figurâ sunt interspersæ) integer adest Piscis à capite ad caudam nigro veluti vernice splendens. *E Truttarum genere* videtur, non tamen eò referre ausi fuimus, propter ventralium pinnarum absentiam. Ad sunt squamæ, & visitur sub squamosâ cute hic ibi detractâ, interior carnis structura; Exercuerunt Mansfeldenses hi Pisces fossiles jam olim ingenium *Aus. Boethii de Boot. Hist. gemmar, & lapid.* Lib. II. cap. 285. Ubi judicat, eo in loco, ubi reperiuntur, quondam Piscinam fuisse, eamque postea tenui terrâ obrutam, ac ab exhalationibus Metallicis condensatam, in saxum abiisse, ac Piscium corpora exhalationem Metallarem, terrâ subtiliorem magisque penetrantem, facile in se recepisse, ac cum ea æris non solum colorem, sed etiam substantiam. Feliciter satis, pro temporis, quo vixit, obscuritate. In *Aquis, & Terra* venatur Pisces, non, ut Ideistæ, in *Aere*. Propius forsitan scopum tetigisset, si piscinam dixisset ab immemoriali tempore subversam, intra Terræ visceria resorptam, à sublapsu stratorum inferiorum, ubi facile potuit contingere, ut Pisces in fissilium inter-

stitia delati, ibique compresſi, effigies suas superficiebus Lapidum nondum plenè consolidatorum imprefserint. Sed & hujus opinionis exāmen linquemus Germanis, quibus sitūs, & conditio harū Fodinarum est perspecta. Nos alios producemus Pisces, talibus locis protractos, ubi nullo unquam tempore post Diluvium ulli fuere Lacus, Piscinæ nullæ.

Ostendit Ichthyita hic Eislebiensis exuvias, cutem externam, eique ſubjectam carnem; ossaturam nunc fiftit Piscis Diluviani ſkeleton delineatum in fissili lapide Glaronensi. Difficile admodum est judicare, quisnam hic piscis, & ex quanam sit familia. Videtur adesse portio pinnæ dorsalis. Cauda est bifurcata. Coeterū verò notandum, fissili huic lapidi nigro non insculptam esse Piscis figuram, sed in illo eminentem, & velut in colliculos hic ibi elevatam confſpici.

Sequitur Piscis Diluviani ſkeleton aliud in Ardesia nigra Glaronensi delineatum, ut præcedens, ut singularum aristarum figura lapidibus sit insculpta. Nomen nec hic addere audemus propter pinnarum absentiam.

Nunc in Theatrum prodit Anguillæ Diluvianæ ſkeleton, in Lapide fissili nigro Glaronensi. Abest & caput, & cauda, nihil tamen feciūs, imò tantò certius, determinamus nomen, quum non prostet aliis bipedalis, vel tripedalis longitudinis Piscis, hujus figuræ, præter Anguillam: Est hic pedalis; Fuisse autem duplo adminimum longiorēm, judicare licet ex proportionata vertebrarum cratiſſie. Sesqui pedalem ferè alium ejusdem figuræ possi-

possideo insuper exeadem Lapicidina. Non autem solâ longitudine acquiescimus pro statuendo nomine Anguillæ. Adsunt signa alia, imd ~~tenuiores~~, aristarum, seu costarum simplicium in certa à vertebris distantia articulatio cum aliis tenuioribus, quæ se se terminant tum in vertebrae parvas, è quibus singulis bini prodeunt radii componentes Pinnas, hæ enim, uti notum, à cauda incipiunt, & ultra medium dorsum continuantur. Harum Pinnarum fundamentum Vertebrale exprimitur in anguilla nostra lapidea per lineas laterales spinæ dorſi utrinque Parallelas. Hic autem obſervandum, totam hanc Sceleti Anguillæ-formis ossaturam esse è superficie lapidis cum omnibus vertebrarum processibus extantem, quod *in basso rilevo* Itali vocant. Ut adeò probabile sit, esse hanc ipsam sceleti substantiam in lapide conversam Anguillas has non, quod de Piscibus fossilibus Mansfeldensibus multi coniectant, ortum suum trahere ex Lachu quodam in Lapicidinam Glaronensem ſubverso, præter loci ineptitudinem vel inde conſtat, quod in Glaronensi Territorio nullæ hodie inveniantur Anguillæ viventes, niſi in *Linth*a flumine à *Biltena* Pago ad Pontem *Telonii*, & *Tegularum*, *Ziegelbruk*, & inde in *Seza*, *Vesenam* usque. Cœterū in aliis Ditionis Glaronensis aquis & reliqua Lintha non alii reperiuntur Pisces, præter *Truttas*, *Salmones*, *Gobios*, & *Lucios*.

Ad ſinistrum & inferiorem Tabulæ angulum ſiftit ſe Sceleton Piscis Diluviani in Ardesia Glaronensi expressum.

Adjacet ei proximè Pisciculi etiam ignoti Diluviani figura in fissili lapide candido ex Mu-

seo Vallisneriano. Italia hunc protulit, sed loci specialis memoria excidit, nil tamen hoc derogat de testatoris, qui substantiae propriæ carneæ ostendit reliquias, fide. Comparari cum hoc potest, & debet *Funduli piscis figura in Marmore Eystettensi ap. Besler Fascicul. Rar.*

In dextro ac inferiori Tabulæ angulo adest *Perca Diluviana* in lapide fissili Oningensi. *Percas* lapidibus impressas memorant quoque *Agricola*. Lib. X. fossil. p. 371. Locus idem huic nostro, qui *Lucio* in Tab. I. exhibito, materia eadem; color idem, Lapidis ipsius, qui attritus Cornu olet ustum, cinereo albus, Pisces verò subflavus: Aristæ adsunt in substantia, carnis etiam supersunt fibræ. Cauda à Violenta pressione correpta simul, & contorta, ut dextra pars sinistræ sit ferè super imposita. Contorsionem tales membrorum non soli nos suimus passi, sed magis adhuc *Crustacea*, & *Testacea* tūm marina, tūm fluvialia, quæ supersunt: In testes vocamus Musea, quæ pas sim nunc Terrarum ex Diluvii reliquiis eriguntur, velutic columnā memorialis. In eodem lapide conspicitur heic *salicis folium*, quod Sculptor simul, nobis non inconsultis, expresit; non adeò invitâ pronati sumus modestiâ, ut soli in Theatro, exclusis aliis age re voluerimus muti alias Pisces. Imo verò non mediocri per fundimur gaudio, quod Vegetabilia Diluviana, quorum magna copia hodie è Fodinis protractur, Minerali Regno haec tenus inscripta, hanc læsæ Majestatis injuriam ulcisci quoque sint parata, & Orbi curioso sistere duplex quasi *Herbarium antediluvianum*, unum in *Saxonia*, operam locante D. Friderico Heynio, Gothanarum Fodinarum Inspectore, alterum in Helve-

Helvetia, procurante *Acarnane*, cui & obstrictos nos fatemur.

Ultimus hujus Tabulæ, & rarissimus fortè, hospes, minimus saltem magnitudine, quem in Testimonium producere possumus, & ob infantiam suam innocentissimus, est Pisciculus in Lapide Oningenſi, minutus adeò, ut Lynceum ferè postulet viſum, nec niſi Microscopii ope in ſingulis corpusculi ſui partibus conſpici poſit; integerrimus tamen corpore, & fide, utpote cui omnes aristæ in ſubſtantia ſupersunt. Ἀγαθὴ τύχη, ne periret minimum corporē, ſed virtute maximum, Diluvianæ Inundationis monumentum, detectus, & Museo Acarnanis donatus à Clarissimo Un. Casparo Bлаffio, Lithopolitano Medico expertissimo una cum fiffilibus figuratis aliis.

Sumus equidem nos, qui haſtenus ad probandam originem noſtrā, & miſeram, quam in Diluvio perpeſi fuimus, ſortem, ſinguli ſuam contulimus ſymbolam, ſuffeni, ut aliorum vel auxilio, vel præſidio non habeamus opus. Attamen veluti ex ſuperfluobina in ſuper, quibus Tabulam ſecundam claudiimus, Testimonia adducimus ex aliorum Animantium Familiis. In consortium non admittimus extraneos hos hospites, ut majus addant pondus demonstracionibus noſtris, non ut nobis proſint, ſed ut delectent, non tam ut probent, quam ut illuſtrent. Quod ſi non ſufficeremus nos, qui haſtenus in Theatro comparuimus, & comparebimus porrò, proferre poſſemus centum alios, qui apud alios Scriptores extant, imò mille alios ex ipſis protraheremus Fodinis Metallicis, Lapicidinis, qui jurati dicerent idem. Magna Piscium omnis generis, præſertim fluviatilium, qui aquas marinas dulcibus confuſas ferre non pote-

rant, & limo diluviali involuti deorsum trahebantur, intra strata, quæ tunc se se formabant delati, periit copia. Dabatur quidem natare, sed in fluido semisalso, cœnoso, crasso, vitæ nostræ, quam delicatam norunt Homines, non adeò conformi, periissemus sanè omnes, qui Aquas in habitamus dulces, ii præ aliis citius, qui aquis vivimus montanis, crystallinæ pelluciditatis, levissimis, si ultra assignatum à nostro Creatore tempus prorogata fuisset, quam Homines meruerunt, & nos propter ipsos luimus innocentes, pœna: Non autem solis nobis misera hæc mortis fors obtigit; idem infortunium tulére Animantia alia, imò vero majus; Maxima periiit Testaceorum & Crustaceorum pars, ut ut hæc Animantia aquis etiam sint assueta. Ex Quadrupedibus, Volatilibus, & Infectis interierunt omnia, iis exceptis, quæ singulari Conservatoris Ter Optimi & Sapientissimi Providentiâ in Arcam fuere admissa. Testis est immensa Testaceorum, quæ super sunt, in Diluviana inundatione submersorum copia, minor Crustaceorum, Quadrupedum, minima Avium, & Infectorum. Ex rara hâc volatilium, & *εντόμων* Reliquiarum serie proferimus bina Exempla.

Ecce enim Caudæ Avis, vel Remigem pennam in Lapide fissili Oningenſi conspicuam, unicum, quod haetenus sit cognitum, ex Volucrium Regno superstes monumentum. Excipite Gallum Gallinaceum, cuius meminit Agric. L. X. Foff. p. 371. juxta Pontificis Romani barbati. *E* triplicem coronam in capite habentis effigiem, de cuius tamen existentia meritò dubitatur, quandoquidem in Actis Publicis Eis lebiensibus ne minima quidem fiat mentio, teste Cl. Dn. Gotbofr. Mylio Memorab. Saxon. subterrān. p. 5. fieri autem debuisset Lapidis non longè postReformatiōnem

tionem, Anno nimirum 1539. eruti, dono dati primum
Luthero, postea Francisco I. Galliarum Regi, præser-
tim si, quod *Albinus* scribit p. 105. *Pontificis effigies* ad
fuit ornata triplici coronâ, & veste Pontificali, aureis quasi
filis, & purpura contexta, oculos, & nares hominis, re-
ferens, in sella splendida sedens, denique dextram manum
sublevans, inquam tanquam gemmam contemplans intue-
batur.

Ex Insectorum vagini pennium seu κλεοπτέρων Fa-
milia adest Scarabeus in Lapide fissili Onin-
gensi, perrarum quoque Reliquiarum Diluviana-
rum specimen.

In Tab. III. ad quam properante pede (Metaphori-
cam hanc locutionem condonabunt nobis apodibus
mortales eadem, quâ sibi alias à nobis desumptas appli-
cant facilitate) pergimus. In scena hac tertia sstant se
primum Varia sceletorum Pisci formium frag-
menta in Ardesia Glaronensi. Speculum, in
quo Casuistæ (Epicurei scilicet illi, non cucullati dera-
sis verticibus fratres, quos Veneramus, in eorum sæ-
pe substantiam conversi) vident primam corporum
viventium ex fortuito atomorum concursu originē,
hic crura hominum, alibi capita, brachia, Piscium ari-
stas, fungorum instar, ex Terra surgentia, confusa-
neam aristarum, pinnarum, Vertebrarum, congeri-
em; multa modis multis varia ratione coorta: Verbis uti-
mur diserti illius Epicureisni propugnatoris Lucretii,
cujus Atomi forsitan post obitum in pisci formem lapi-
dum præsentium figuram, per metasomatismum
quendam, sunt transformatae; seriò ageremus cum
homuncionibus his, si operæ foret pretium, nisijam
dudum armis omnibus forent privati, & exanimes in
Terram

Terram prostrati, derisione digniores, quām refutatione solidā, populo jam fabula facti. In ipso hoc speculo, si rectè oculos aperiunt, vident stultā mente Corēbos, cerebra Helleboro egentia. Quomodo enim, quæsumus, in eadem hāc lapidea massā ex fortuita atōmorū incurvaturam arīstā formem extensione prodiit, non unica duntaxat arista, sed ejusdem figuræ plures, invicem parallelæ, prout in piscibus viventibus? Quomodo aliæ prodierunt simplices, aliæ bifurcatæ? Quomodo plures uni dorso, ejusque vertebbris affixæ? Imò quomodo prodire in hac & præcedenti Tabula expressæ Percæ, Anguillæ, in prima Lucius? Qui solus omnem Epicureorum Phalangem ad ἐχεμυθίαν redigere valet. Archæi promachi deplo-rabunt idoli sui informatione Lapidis, quem nunc contemplandum sumsimus, errores. Ideistæ accusabunt idearum volitantium divisam confusione, Accusent autem potius confusam φαντασμάτων suorum divisionem. Nos infortunium, quod nobis in universali illa strage contigit, simplici viâ pro concesfa loquendi libertate enuntiabimus. In pulmentacea massā Terr-aqua natabamus juxta Animantia alia, & Homines, horumque partes, Pisces integri, & à prævia saxorum, Lignorum, aliorum corporum collisione in frusta discerpti, natabant Vertebræ, natabant pinnæ, capita, caudæ, aristæ, & unā cum terrestri materia deorsum tractæ in subsidentia illa, stratorum formatrice, vestigia sua impresserunt lapidibus, tūm adhuc mollibus, lutosis. Nihil hīc difficultatis, nihil coactum, nullum mysterium.

Confusa Piscium fragmenta excipit integerrimus Capito in Lapide fissili Oningensi, ex Museo Nob. Dn. Capitanei Henrici Zollerii; integrimus,

mus, inquam, non enim ad sunt solæ, eæque residuæ quoad substantiam, aristæ, sed pinnæ branchiales, ventrales, mediæ, ac ultimæ, & dorsalis, caput cum cauda, sed quoque juxta carnis quasdam reliquias, flaviganti colore à Lapide cinereo distinctas, ipsæ squamæ striatæ, ut isolent esse in Capitone sive Cephalo Geßneri, qui Squalus Aldrov. nobis Schvvalen audit. Similem prorsus cum nostro Capitone Piscem in Vicentini agri Fissili Lapide impressum pingit Calceolarius Mus. p. 428.

Sequitur Sceleton Piscis Marmori albo insculptum, quod unde habuerit donator Philosophus insignis, *χαριέσατος* Joh. Christophorus Sturmius, Math. & Phys. Prof. Altorfinus, non constat. Ejus videtur esse generis, quod *Dendritas* pulcherimos exhibit in Lapidina Solnhof, Comitatus Pappenheimensis. Latet autem nos, cujusnam sit familiæ hic Piscis in arcum curvatus.

Præcipua felicitatis pars est, juxta veriverbium, ut quod sis, esse velis. Pisces sumus, qui haec tenus in Theatro comparuimus actores, & pro Piscibus agnoscic cupimus. Non aliena nostri juris facimus, vindicantes jura propria, ne alienæ subjiciamus libidini. Afferuimus haec tenus, & Animantium natatilium Regno restituimus, restituemusque porrò, integra corpora. Nunc à toto deveniemus ad partes, quæ tamen non postulant profusam verborum seriem. Eandem administrabunt æqui rerum judices justitiam in eadem, quæ partes concernit controversia, quam concedunt corporibus integris.

Dimicatum diu est inter Lithophilos, utrum *Glos-*

C

sopetræ

Sopetræ Prosapiæ sint mineralis, vel animalis? Defici-
 ente Lunâ cœlo decidere memoravit Plinius Hist. Nat.
 Lib. XXXVII. c. 10. Ast non magis fidem invenit hæc
 à cœlo origo, quām meretur Formarum è cœlo de-
 ductio in Philosophia Aristotelico Scholaistica, vel In-
 fluxuum commendata adeò apud Astromantas ab
 uno mundi extremo ad alterum tractio violenta. Pro-
 fessâ lite inter se depugnârunt ab una parte Andr. Cœ-
 salpinus, Poterius, Fab. Columna, Nic. Steno, Casp. Bar-
 tholinus, Paulus Boccone, ab altera Conr. Geßnerus, B. à
 Boot, Rob: Hookius, Ambroſinus, Job. Reiskius, qui in sua
 de *Glossopetris Luneburgensis* Commentatione totum for-
 mationis horum Lapidum negotium refert ad princi-
 piū quoddam γλωσσοπετροειδές, vel, si hoc non arri-
 deat vocabulum, γλωσσοπετρόμορφον, utrumque licet,
 modò caveatis, ne ad oppositam de animalium parte Hy-
 pothesin relabamini. Libri integri pro & contra in au-
 ram projecti communem subierunt aleam, patienter
 sustulimus injurias nobis, & speciatim illustri Piscium
 cartilagineorum longorum familiæ illatas, quamdiu
 dubio Marte fuit pugnatum. Nunc autem quoni-
 am fugæ dederunt terga hostes, & veritas in numeris
 observationibus in lucem protracta nativo fulgore
 radiat, triumphum canimus, atque Trophæa Mine-
 ralibus erepta erigimus, publicè de clarantes, esse *Glos-*
sopetras ipsos *Carchiarum*, aliorumve Piscium, qui in
 Diluvio perière, Dentes fossiles, suadentes iis, qui
 in fugam aeti veritati palmam tradere recusant, ne
 Oceano se committant, ubi non deglutiendi tantum,
 ut *Jonas*, sed devorandi à Carnivoris *Carchariis* dignas
 pertinaciæ suæ fuerent poenas. Non vacat nunc, in-
 tegrain texere *Glossopetrarum* Historiam, imò ne qui-
 dem argumentorum ponderare momenta, quæ ut
 cognita præsupponimus, atque in Tabula hac III.
Glos-

Glossopetas duntaxat aliquas Speciminum loco sistimus. Ante autem, quām recensioni nos accingimus, Vindiciis secundum libertatem datis utemur, querelas deposituri contra falsatores nominum, qui *Glossopetræ* induerunt vocabulum ex inscitia potius, quām vel invidia, vel nocendi nobis studio. Quid quæso *Linguis* cum *Dentibus* commune, præter viciniam, & mutuam in masticatione, & loquela operam? Quæ, quæsumus, dentium horum cum linguis, vel avium, vel serpentum conformitas, ut per tot Seculorum inde à Plinii ætate ad nostra tempora decursum, non alio venerimus nomine, quām *Glossopetrum*, *Glottidum*, *Steinziinglein*, *Natterziinglein*, *Ophio-glossorum*?

Glossopetra an mutus lapis est, an lingua loquela?

Expers, an vocem reddere Petra potest?

Vix Credo.

Ita non sine dentibus ludimus cum Venerabili *Reiskio*. Majori jure nostrâ ætate uteremur καρχαροδέντος vocabulo, nisi in desuetudinem, ut plura alia eruditionis solidæ subsidia, abiret Græcæ Linguae cultura, & tantum non terrorem illiteratis incuteret nova hæc ὀνοματονοία, quine *Ichthyodontis* Latio ferè donatum nomen ferre queunt. Ad rem. Sistit se in præsenti Tabula

Dens Carchariæ maximus ferratus Melitensis. *Glossopetra eburnea perrara* maxima Melitensium. *Luid. Litb. Britt. n. 1257.*

Maximum dum nuncupamus hunc Dentein, non excludimus à Synonymorum classe minores ejusdem formæ, *Glossopetram Luneburgensem majorem Reiskii*. *Glossopetram candidam*, & ab utroque latere *serratam*,

Kentmann. *Nomenclat. fossil.* 31. *Glossopetram majorem*,
Ein grosse Steinzung. Wagner. *Hist. Nat. Hel.* 309.
Glossopetram dentatis aut serratis marginibus. Geiss.
 Fig. Lap. 163. Nec dubium nobis movet ullum coloris varietas, prout enim in solo fuere depositi, colorati eruuntur; ex insula *Melita* omnes ferè sunt eburneinatoris, candidi, vel subflavi: *Helvetici*, *Lunenburgenses*, & *Anglici* anthraciniatoris, gangrenam passi.

Dens Piscis maximus orâ non serratâ *Carolinensis*; an Carchariæ sit asserere non audemus, sed hoc quidem, quod idem sit Dens hic fossilis ex *Carolina Americæ* advectus, Cl. D. Jacobi *Peti-ter Pharmacopei Londinensis* donum, cum *Glossopetra maxima cuneata Cantianorum*, *sive anthracina lœvi quadratorum longitudine*, *mucrone obtuso*. Luid. n. 1259. Carchariæ dentem non esse suspicamur inde, quoniam huic Pisci omnes sunt ferrati.

Dens Piscis triangularis in acumen desinens *Lunenburgensis*; nec hunc determinare, cuiusnam sit Piscis, præsumimus, monentes Historiæ Naturalis modernæ, speciatim marinæ, cultores, ut Familiæ nostræ quoad genera, species, & partes singulas describendæ majorem, quam haec tenus, navent operam, velut Reliquiæ Diluvianæ, quæ ex natilibus Animantibus in omni Terræ angulo super sunt, clarius cognoscantur. Interim cum Dente hoc, utut $\alpha\omega\tau\omega$, conferri debet *Glossopetra rostrum corvum referens auriculata*, *sive Gracirhynchus vulgaris rectus*, *appendiculæ ad radicem utrinque donatus*, Crampstone Luid. n. 1260. Appendiculæ hæc, quæ auricularum speciem præbent, in censum venire non debent,

si ejusdem sint figuræ cum toto, utpote novi tenelli-
que dentes, ex ipsa basi renascentes.

Dens Piscis falcatus & serratus Hilde-
siensis. *Gracirhynchus falcatus vulgaris*, cuius spe-
cimina vel dextrorum, vel sinistrorum falcantur. Luid.
n. 1264. 1265.

Dens Piscis recurvus teretior Sheppeia-
nus. *Synonyma hujus sint.* *Glossopetra picæ linguam*
referens, *sive Ornithoglossum sessile vulgare*, *Glossopetra*
minor. Luid. n. 1266. *Glossopetra minor*, *sive Ophio-*
glossum petracum. *Lingua serpentum eu natricum*. *Rostra*
avium. *Ein klein schwarzes Naterziinglein* Wagner.
p. 310. *Glossopetra Prussica cinerea Linguae piciaavis*
similis. Kentmann. fossil. 31. b. *Glossopetra avis alicu-*
jus Merulae ferè rostri superiorem partem præse ferens.
Gessner, fig. Lap. 163. C. 1. Monstrare possumus, si-
quis dubitat, de *Glossopetrarum* harum conformitate
cum analogis *Piscium* dentibus, Mandibulam *Piscis*
marini, nobis quoad nomen ignoti, quatuor seriebus
dentium armatam, quæ similes ita sunt huic *Glossope-*
trarum speciei, ut vix ovum ovo possit esse similius.

Dens Piscis tricuspidatus Faringdonensis.

Glossopetra tricuspis mucronata, seu *nigricans subviri-*
dis, *Tridentula dicta*, *minimis adnumeranda*. Luid. n.
1280. *Glossopetra Acanthina radice sessili*. Id. 1297. qua-
cum conferri etiam potest *Glossopetra Acanthina radice*
sessili crenata, *sive minimam femoralium fibulam referens*,
in radicem sessilis. id. n. 1278. quæ coloris, ut in nostro
quoque specimine, est aliquando straminei, seu ex
eburneo sublutei, aliquando cornei, vel atro rubentis.
Glossopetra Laet. de Lapid. p. 104. fig. 1.

Dens Piscis latiusculè mucronatus, *Me-*
genwilenis Lapidinæ in Liberis Provinciis. Omnis ge-
 nericis *Glossopetras* ferunt saxa hujus Lapidinæ, cine-
 rei coloris; Hoc specimen crassiusculum est, ex
 convexa magis acuminis obtusi parte sinu triangula-
 ri notatum.

Dens Piscis crassiusculus in acutum mu-
 cronem terminatus *Megenvvilensis*; Ejus-
 dem coloris, ut præcedens, mucrone aliquan-
 tum recurvo: forsitan referendus ad *Dentem recurvum*
teretiorem Sheppianum.

Dens fossilis teres recurvus ex *Agro Dobu-*
nensi. Hoc specimen, ut plura alia rariora fossilia
 figurata, prodit ex locupletissima Pinacotheca viri Ce-
 leberrimi, de progressu Historiæ Naturalis meritissi-
 mi, *Dn. Job. Woodwardi* è Societate Regia Anglicæ,
 Physicæ in collegio Greshamensi Professoris.

Reliqua hujus Tabulæ fossilia, si non omnia,
 ad Piscium spectant Familiam, ut de plerisque non
 vana obtinet conjectura, ejus tamen sunt raritatis,
 quæ omnino meretur & describi, & sculpi, & orbis
 curiosi examini submitti.

Ex copioso rerum Diluvianarum suppellectili *Wood-*
wardiano, sistit se rara Piscis *cujusdam mandi-*
bula, quam nondum ad suum genus reducere po-
 tuimus; *Anthracini* est nitoris, ex Angliæ fodinis pro-
 tracta. Eadem videtur *scopula littoralis anthracina*,
 siue *Xylosteon nigrum* è minoribus, verriculo calceario
 simile, quam *Luidius* n. 1594. habet pro fossilis *cujusdam*
Piscis palati fragmento.

Ejuus-

Eiusdem Musei incola fuit Ossis fossilis portio ex Marilandia *Americæ*, de qua , an pertineat ad *ichtyostondylos*, seu Piscium vertebras , an verò pars sit *Inmominati* alterius Animalis *Ossis*, uti sancè cavitas videtur superesse Acetabuli Ischii, in dubio linquimus, ut qui non adeò elati sumus supercilii, ut nobis arrogemus, quæ alienæ subsunt Jurisdictioni, contenti nostrâ forte, & recuperatione ejus, quod injuria temporum amissimus.

Extremæ raritatis, & in serie Reliquiarum Diluvianarum monadicæ, sunt Branchiæ Piscis cuiusdam grandioris; pro talibus autem aspectamus donarium Cl. Dn. D. Henrici Stehelini Basilensis, Fautoris, & Amici singularis, fragmentum *Unicorni Fossilis*. *Hertinge*, in *Marchionatu Badensi*, addecem pedum profunditatem in Terra reperti, de quo hæc duntaxat superest relatio , fuisse binos Pisces caudatus junctos, triginta pedum in longitudine, ut singuli fuerint pedum quindecim : capita binos ferè pedes fuisse alta; Ventreviscerali materia, quæ protinus in pulverem fuerit collapsa, suffarcinatos.

Ultimo loco sese sistunt Vertebræ binæ dorsales Humanæ petrefactæ ex Agro Altorffino , *Territorii Norimbergensis*; substantiæ sunt ferè lapideæ, atro splendore nitentes, quæ fibrarum ossarum structuram pulchrè exhibit, & totâ formâ, processuūmque situ, vertebras dorsi humani exactè refert. Inveni non has binas solas sed sex alias eadem cum his serie junctas, intra patibuli *Altorffini* muros, illuc aliquando ex *λιθοφιλίᾳ*, impetu unâ cum Dn. *Langhansio* Myrtilleto Palatino, fido in excursionibus Achate

Achate, deductus. In testes vos ipsos vocamus', quotquot vacivas Querelis nostris, & Vindiciis, præbetis aures, mortales, quorum est, ut Dominorum nostrorum, decernere, ex æquo, & bono, annonnos ipsi justitiæ distributivæ simus administratores? Pro *Ichtyospondylis* depingit similes his vertebras de Historia Naturali Norimbergensis Territorii optimè meritus Clar. D. Job. Jac. Bajerus. Med. Prof. Altorffinus in *Oryctographia Suecæ Noricæ* nuperrimè editæ Tab. 17. fig. 32. Nos autem Hominis in Diluvio submersi volumus has esse reliquias, non certè ex adulatio[n]is quopiam impetu, aut judicem fallendi proposito, sed ex justitiæ amore.

Sunt equidem multi magni nominis viri, qui studio Antiquitatum Diluvianarum allehti passim ex iis Musea extruunt, Monumenta Divinæ vindictæ omni ære perenniora. Hæc inter comparemus & nos, muti & tamen diserti Inundationis gravissimæ testes, innocentes non minùs, ac illi occisi, quorum capitibus Cycnus Templum Patris suo, Marti, extrere volebat, Latrocinia in Thessaliæ finibus exercens. Ex Eruditis Magnatibus, qui nos in consortium suæ conversationis, & intra Museorum suorum limina admittunt, laudandus cum primis venit Ill. atque Excell. cui hic Labor integer est dicatus, VALKENERIUS, VIR Legationibus multis, & gravissimis innumeris negotiis feliciter summâ cum laude defunctus, cui nos ipsos submissè offerimus, veluti olim Pisces argentei aureive Atergati Reginæ in sacrificiis suêre oblati, teste *Mnasea* apud *Lucianum de Syria Dea*. *Αποστολή των Πινακοθηκῶν* Valkenerianæ, omnis generis Diluvianis Reliquiis, Testaceis, Crustaceis, Vegetabilibus, aliisque ita refertæ, ut ad se tanquam ἐλκυ-

*sixōvri: curiosos quosvis alliciat, sistit Tab. IV. in qua
occurrit primò*

*Lucius fossilis ex montibus Tripoli Syriæ
vicinis, Museo huic Diluviano illatus à Nob. Dn.
Cornelio de Bruyn, qui laudabili admodum ardore
Ægyptum, Syriam, Palæstinam, aliásque Orientis
plagas peragravit, & observata sua Orbicurioso &
erudito communicavit, edito A. 1698. Delphis Itine-
rario. Piscis, de quo nunc agitur, mentio fit p. 303.
his verbis. *Eenige wyren buyten Tripolis in Syrien vind
men boven op seeker Gebergte Steenen, dewelke van buyten
niets vertoonen, maar als mense tegens de grond of op mal-
kanderen snyt, slyten sie van malkanderen byna gelyk de
leyen (Lapides fissiles) men vind dan daarin de gedaan-
ten van verscheyde soorten van Vischen so natuyrlyk, dat
mense niet sonder verwonderinge kan aansien. Om ook
van dese steenen met my te vorensond ik ymand met een
Esel na het gebergte, die er my een goede partye afbracht;
Waaronder ikker een vond, dewelke by geluck soedanig
was gespleeten, dat sich aan elke Zide van de steen de helft
van de Visch vertoont, ook sluyten de stukken so net op
malkanderen, als of de steen in syn gehéel was geblee-
ven, en van alle degeene, die ik gesien hebbe, wasser geen
so schoon en perfect. Asservat nunc repetundas has
ex Syria, ubi Atergati olim, seu Syriæ Deæ Piscis
offerebantur allatas, veluti insignes μυηέσυνει
Illustris Possessor. Patet ex Relatione, Lapidibus
fissilibus inclusum fuisse hunc Lucium, duplii sche-
mate in opposito Lapide expressum. Commune hoc
est Phenome non omnibus Diluvianis, qui adhuc su-
persunt Piscibus, Insectis & Plantis, ut in Ardesiarum
superficiebus compareant. Computruimus, quot-
quòt Terræ fuimus commissi, in alimentum posteā
Plantis impensi, feliciori, nescimus, an infelicio
D fato,**

fato, quām multa Testacea, quae vis soliditatis suae Fluidi permeantis, & putrefacientis actionem elusere. Conquassati, & inter particulas minimas saxis orum dispersi, quotquot luto arenoso postea lapide facti immersi, ut nullum amplius in mediis saxis restet vestigium, nec, si restaret, inveniri facile posset. Soli remansimus in fissuras stratorum delati, iisque tum adhuc mollioribus impressi, καὶ ὅγαθη μὲν ρύχη, ut testari possemus mortui superstites, in tumulis saxeis veluti conditi, de mutatione, omnium, quas Globus terraqueus sustulit, maxima, Hominibus Animantibusque exitiali, de formatione crustæ Terræ superioris. Quid enim? Annon digitis monstrant stratorum lineæ subsidentiam materiæ? saxis juxta Leges gravitatis inclusa heterogena Testacea & crustacea, subsidentiam, in maximâ confusione rerum, ordinatam? annon stratorum fissuræ fracturam? situs inclinatus parallelus confractiōnem & disruptionem? Ast non vacat, materiam hancce ex condigno tractare. Vindicias secundū libertatem datas non extendemus ultrâ quām par est. Καφά sumus πρόσωπα, quibus loquendi vis aliqua concessa, stat autem nobis sententia, non vagari extra oleas, καὶ μηδὲν λέγειν εἰς τὴν πράγματος. Fontes veritatis, unde apologiam nostram depromimus, indicamus duntaxat, non explicamus. Non tam Tyronebus scribimus, & abecedariis, quām Historiæ Naturalis peritis, & quibus Naturæ vires, Legesque jam sunt cognitæ.

Sequitur Albula Diluviana ex Landgravia-
tu Hassiæ, in Fissili Lapide nigro.

Rhombus Diluvianus major ex Land-
graviatu Hassiæ, in Lapide fissili metallico

Fran-

Francobergæ, ut putamus, erutus hic piscis, ibi enim Ichtyitas reperiri scribit *Valentinus Prodr. Histor. Nat. Hassiæ* p. 17. *Rhombus* hic, uti & sequens, omnino ad *Rhombum*, ad rem præsentem, ad originem nostram, & Diluvii illustrationem, plurimum quadrat; Ex figura hujus Piscis, & residuis pinnis utique judicare licet, veluti ἐκτῶν ὀνύχων λέοντα γινώσκειν, ita Piscem aliquem planum spinosum eorum, qui in latus projecti nant, & ex figura rhomboidali Rhombum, speciatim ex collatione figuræ, quæ extat in Ill. *Willooughbi Ichtyologia* Tab. F. 2. *Rhombum maximum asperum non squamosum*, qui *Anglis Meridionalibus* dicitur à *Turbot*, *Septentrionalibus à Bret*, idemque forte est cum *Rhombo aculeato Rondeletii Geffn.* 778. *Aldrov. Lib. II. cap. 48.* qui *Venetis Rhombo* dicitur. Sed quomodo Piscis hic Oceani Anglii, Germanici, & Mediterranei Maris incola, in Montes Hassiæ ex Patria in alienas Terras fuit ejectus, non exilio duntaxat, sed ad metalla, immo mortem damnatus, qua quæsumus, occasione, nisi illâ, quam prætendimus, Illuviei universalis? Faceant hinc, immo procul faceant omnes aliæ, quæ passim jastantur, de Terrigenitate (patientur Barbariem vocabuli, qui sanæ rationi absurdâ obtrudunt) Hypotheses.

Minor priori ratione molis, non vis demonstrativa est *Rhombus minor Diluvianus* in Lapide fissili Landgraviatus Hassiæ, eodem haud dubie cum priori loco effossus, quod filius forte genitorem Magnetismo velut naturali fuit secutus; iisdem cum hoc stratis sepultus, perenne, siquidem filius Rhombis sit, nec Passer, amoris filialis monumentum, immo & originis Animalis authenticus testis, non solum intuitu figuræ totius, & Pinnarum, sed speciatim lineæ lateræ;

lateralis, quæ in Rhombis & Passeribus à superiore
branchiarum angulo ducta primò in arcum curvatur, de-
inde recta ad caudam per media latera tendit. Addimus
cutim dorsi, quæ in Rhombo aculeato Rondeletii lineis im-
pressis parallelo ductu latum trajicientibus, eodem fere
modo dividitur, quo pelleſ ſerpentum.

Tabulæ præſentis ultimi in consortium à nobis
haud ægrè admittiſſi hospites, ex alia Regni Animalis
in Diluviana ſtrage ſubmersi Provincia Museo Val-
keneriano illati egregio ſunt, ut ornameſto, ita & no-
bis in præſenti cum Ideiſtis & Archæiſtis pugna au-
xilio. Soli quidem nos hostibus in fugam dandis
pares nos reputamus, & adhuc in Tabula ſequenti
ἀποχεμένας habemus *ιχθύας*, non tamen auxiliareſ, quæ
ſponte ſe nobis offerunt, ſpernimus aut rejicimus co-
pias, tantò lübentius vero, quod fortes hi, unus ex
crustaceorum genere, alter ex Quadrupedum ovipa-
rorum, quæ caudam habent in longum productam,
familia, milites adeo rari ſint, ut ne turmam quidem,
nēdūm Exercitum, conſtituere iſpi queant, proin, ubi
ad armā ventum fuerit, non ſoli dimicant, quium ne
Hercules quidem contra duos, ſed aliis copiis ſeſe
ſponte immiſcent.

Sunt crustacei generis *λείψαρα* non minoris Autho-
ritatis teſtes, quod rari. Non eadem hæc ſors Can-
cris & Astacis obtigit, quæ nobis Piscibus. Adi inſig-
nem cauſæ noſtræ Defenſorem *Woodwardum Geograph.*
Physicæ Edit. Latin. p. 24. & cauſam oculis videbiſ ex-
poſitam ita, ut manib⁹ ipſam palpare poſſis verita-
tem. Pisces, Testacea atque Crustacea leviora, rara ad-
modūm eſſe in reſpectu ad alias Conchias & Cochleas,
quarum ſpecifica gravitas eadem eſt cum Lapidibus,
aliisque Corporibus Terreſribus; levifſimis relictum
eſſe in confuſanea illius pultis ſubſidentia locum fu-
prenum,

premū, qui omnia inferiora strata obtegit, consedisse adeò supra Terræ superficiem, ibique injuriis Aeris, aliorūque Elementorum, exposita post aliquot Seculorum decursum concidisse prorsus in pulverem. Auxilio nobis fuit rapidus, quo gaudemus in Elemento nostro motus, sed & mortis causa. In tanta Aquæ angustia, vitæ periculo momentaneo, factō opus erat, non consilio: natārunt aliqui sursum, Aquam haustrū leviorem, sed hi Arborum truncis, Animantium solidis obstaculis collisi vitam finiere mox, atque natantum hospitum se commisere turmæ: alii quò plus deorsum tendebant, eò profundiùs sese immergebant sedimento graviori, charybdin evatuti incidērunt in scyllam, hi ipsi verò nobile sibi aperuere sepulchrum inter Marmorū, Lapidūmve fissilium strata, unde adhuc eruuntur. Qui catastrophēn illam evasere, medium tenuere viam beati, nec hīc tamen securi, si longius se se protractisset Diluvianæ Inundationis mora.

Μαλακόστραγα nullum fere habent respectu nostri velocitatis grādū, imò saepe retrogradum motum, in proverbium apud mortales ducta. Hinc, & ob levitatem sibi congenitam, supernatārunt penè omnia, paucissimis exceptis, quibus gravior adhæsit & viscida moleś terrea, quæ illa secum deorsum traxit ad certam, gravitati hujus compositi congruam, profunditatem. Hujus generis est *Pagurus lapideus*. *Steininer Meerkrebs*, oder *Taschenkrebs*, *Gessner Fig. Lapid.* 167, cuius synonyma sunt: *Cancer lapidescens*, *Steenkrabbe Rumph.* *Amboinsch. Rarit.* *Kamer.* p. 335. Tab. 60. N. 3. *Crāngejo de Pedra*, *Portugallis*, apud eundem. *Pagurus Venetus*, *Granciporro dictus*, *lapideus Calceolar Mus.* p. 429. Occasionem dede re Can-

cri ac serpentes petrefacti peculiari Dissertationi Epistolicæ exaratæ à perraræ Eruditionis viro Joh: Daniele Majore ad Philippum Jacobum Sachs à Lewenheim, quæ Jenæ prodiit A. 1664. 8. Nil proin novi erit, si & nos in præsenti Discursu querelas nostras exponimus, si-
m ulque vindicias.

Extremæ raritatis est Lacerta Diluviana in fis-
sili Lapide ex sylva Hercynia: Vulgarem re-
fert minimè vulgatum λέιψανον. Nullam, persuasi
scribimus, veritati injuriam inferimus, si enuntie-
mus, non alias prostare in Museis Europæis Lacer-
tarum reliquias, præter hoc insigne Monumentum.
& Spenerianum Tabula V. nunc memorandum.

Occurrit in instructissima Rerum Naturalium col-
lectione, quam possidet Cl. D. Maximilianus Spenerius,
Medicus Sereniss. Borussorum Regis Aulicus, insignis
Authoris Amicus, Lacerta Crocodilus dicta
Fissili Lapidi impressa, cuius Descriptioni nos
non immorabimur, ablegantes λειψανοφίλες ad pri-
mum Actorum Societatis Regiæ Scientiarum Prussicæ
Tomum, in quo comparebit haud dubiè egregium
hoc Diluvianæ Inundationis monumentum plena-
riò descriptum, ac nativâ magnitudine suâ, quam
contractam nos damus, delineatum. Ita saltem au-
guramur.

Attendant, penes quos stat judicium, mortales ex
hac, quam Lacertæ aliisque aliorum generum Reli-
quiis Diluvianis concedimus lubentes, in Quintâ hac
Tabulâ, πρωτοκαθεδρίę, quamve nos ambire & occu-
pare possemus, ignotum nobis esse & inusitatum Su-
perbiæ ac Invidiæ vitium, quod Homines adeò ve-

xat

xat, nec aliud à nobis proponi, & urgeri quām Veritatis studium, quod per tot Secula vidi mus in Democriti puto demersum, nunc autem in tantā Scientiarum luce emergit. Lacertæ jungemus alia, scenam hanc quintam trigâ Piscium postea clausuri.

Ex univalvium coniformium marinorum classe sif stunt se Entalium fossile maximum, medium, & minus, *Hoornslangeties* dicta Belgis, ex Italica Terrâ eruta.

Tubulus fossilis marinus crassior & productior, Belgarum videtur Zandpyp, & Offedarm apud Rumphii Commentatorem Amboin. p. 126. Tab XLI. D. Niyeæ est albedinis, ex Italia quoque allatus,

Ex Familia Cochlearum Turbinatarum, quarum apertura in rimam formatur, quorūmve spiræ intus latent, Veneris Concha Lapidea, cuius locus natalis nos equidem latet.

Condonabunt Lithophili, si in consortium Tabulæ quintæ trahamus vegetabile marinum, vel, si maluut, Lithophyton ex remotis Maribus in medias Terras Europæas non aliâ certè quām Diluvii occasione delatum, ex semilapideâ substantia, in faxeam prorsus commutatum. Condonabunt, inquam, nobis Aquarium incolis, si Aquarium producta à præsenti Tractatione non excludimus. Idem Lapidibus his Vegetabilibus est Elementum, ac nobis, alimentum idem, idem locus natalis. Conferat, qui volet, Astroitam nostrum Diluvianum stellis Tubulisve majoribus in Agro Basiliensi inventum,

&

& à Clariss. D. D. Job. Henrico Stehelino, Medico Basiliensi expertissimo, Museo Scheuchzeriano illatum, cum *Astroita marina*, eo in specie, quem Oceanus Americanus, Jamaicæ, & Caribeanis Insulis, vicinus suppeditat, cum figura Tubulorum singulorum integra, eorundem aggerie, striis transversis ad centrum concurrentibus, & longitudinariis, & identitatem facile detegit. Synonyma hujus Corporis magnocongessit studio Celeberrimus, de Historia Naturali in genere, ac speciali Jamaicæ meritissimus Dn. Hans Sloane, Illustri Societati Regiæ à Secretis in splendido *Historia Naturalis Jamaicæ*, quod Londini prodiit 1707. Opere Vol. I. p. 54. sunt autem sequentia: *Lapidis Astrotidis sive stellaris primum genus* B. de Boot. Lib. 2. cap. 146. *Pietra stellaria* di Georgio Transter. *Lapillus in India è capite Draconis erutus.* Marsil. Ficin. de vita cœlitus comparanda Lib. 3. cap. 15. *Lapis stellaris Cardan.* de rer. variet. Lib. 7. *Dracontis sive Draconitis Agricol.* Lib. 6. de Nat. fossil. *Astroites distinctissimè stellas emulans* Mus. Swammerd. p. 6. *Astroites* Geffn. de Fig. Lap. p. 35. *Stellatus Lapis* Aldrovand. Mus. Metall. p. 872. Fig. p. 877. 879. *Astroites or starrystones of D. Plots Natural History of Oxfordshir.* p. 87. Tab. 2. fig. 6. 7. 8. & p. 130. Tab. 8. fig. 2. *Millepora Imperati* p. 720. sive *Astroites ligneus eleganter stellulis totam massam permeantibus* Luid. Lith. Brit. p. 9. N. 160. Tab. 2. *Lithostrotion sive Bassates minimus striatus* & *stellatus* Ejusd. Tab. 23. An *Astroite* & congener *radularia Cretacea*. Ejusd. p. 10. n. 176. Tab. 2? & Tab. 3. N. 98.? *Asterias Cardioides major* Kelsch. Hecatoft. p. 60? *Asterias stellulis minoribus*, Ejusdem. *Cometites* Ejusdem. An *Rhodites* Ejusdem? An *Asteria confusa* stellas representans. Ejusd. Ibid: ? *Starstone.* Addendi nobis videntur ex Specim. Lithograph. Hellevet.

vet. p. 36. *Astroites majoribus stellis.* *Astroita tubularis majoribus stellis* Bocconi, seu Pierre Et oilée avec les Etoiles amples, item Pierre etoilée marquée de grands pores rayonés coraloïdes. Recherch. naturell. p. 119. nec non *Astroites minoribus stellis;* & *Astroites minimis stellis* Spec. Lith. Helv. p. 39. Ludit enim variè hoc seu fossile, seu vegetabile marinum stellarum amplitudine, obliterazione, indistinctâ confusione, ut pro diversis longè agnoscat, qui rerum Naturalium non est probatè gnarus. Tempus est autem, ut contrahatur Regnum Mineralogicum quantum pote fieri potest, imo, ut quæ hinc inde sparsa jacent Mineralium nomina idem significantia ad eundem reducantur Titulum, ad imitationem *Pinacis Baubiniani*, qui magno quidem Authoris sudore, ac Labore collectus insigni est Tyronum ac Magistrorum in Re Botanica adjumento.

Caryophyllum Marinus fossilis prope Bononię inventus, extenui umbone in latam pyramidis instar, vel caryophylli hortensis surgit basin transversim, & in longum striatus, striis à peripheria ad centrum concurrentibus. Cum hoc Diluviano fossili conferri meretur *Fungus lapideus* Plot Nat. Hist. of Staffordsh. cap. V. p. 189. Tab. XII. fig. 3. & 4. Possebat Author hujus scripti Apologetici MSC. Collectanea de Cornu Ammonis in septentrione, exarata à Clariss. viro Dn. Matthia Schachtio, Scholæ Cartemundensis in Fonia Rectore, magno Literaturæ Septentrionalis luctu ante paucos Annos defuncto. In hoc Scripto depingit fossile nostrum, atque describit simul non uno loco. Possideo, inquit lapidem incurvatum cingulis quasi nodosis, nec non variis foraminulis leviter incisis

quasi aspersum, qui cornu hircinum colore quodammodo refert, nisi quod in medio per longitudinem sui corporis ac fabricae veluti fissus videtur. Interior pars nonnihil cavitatis habens, striis seu incisuris in utrumque latus diductis, ac interuenientibus eminentiis medullam spinalem Pisces, vel tale quid imitatur. Alibi affert Cornua lapidea, quæ ejusdem mihi videntur structuræ cum nostro fossili Caryophylloideo, distinguenda probè & facile à Modiolo stellato *Luidii*, celeberrimi illius Antiquitatum Anglicarum ruspatoris *Lithophyl. Brittann.* p. 97. Seu *Caryophyllo Lapideo Wagneri* Eph. Germ. Ann. III. Dec. II. p. 370. & Specim. *Lithogr. Helv.* p. 10.

Scenam, quam aperuimus, claudimus Pisces. Trutta Diluviana in Marmore subflavo, ex Museo Fossilium Diluvianarum Reliquiarum instructissimo Illt atque Exc. Comitis Francisci Honorii de TRAUTTMANSDORFF, Sacræ Cæsareæ, Regiæque Caroli III. Majestatis Consiliarii, & ad Helveticae Republicas Oratoris Extraordinarii, quod Museum non ita pridem sub alio ludentis & Ideificantis Naturæ schemate, peculiari *Lapidum Figuratorum Helvetiæ ejusque vicinæ Historiæ*, Orbicurioso fuit expositum à Clariſſ. Dn. Carolo Nicolao Langio, Lucernensi Medico, nobis non invitis, qui veram originis nostræ à Diluvio deductionem vel ex inspectione sola figurarum, contra indicante licet textu, confirmatum iri persuasi sumus.

Agmen Pisium Diluvianorum claudit Pisces fossilis ex Beryto Phœniciae illatus Museo lo-

cuple-

cupletissimo Celeberrimi *Johannis Woodwardi*, Physices in Collegio Greshamensi Socii, è Societate Regia Anglicā, & Collegio Medico, quem nos intuitu Hypotheseos Diluvianæ, masculè ad convictionem ipsorum Adversariorum ab ipso defensæ suspicimus, ut Angli, & cum ipsis alii Consœderati Heroem suum strenuissimum, *Johannem Ducem de Marlborough*, qui

Agmen agit magnum, magnique est agminis instar.
ex Virgil. Aen. 7. v. 707.

Tempus nunc est, ut Querelis, Vindiciis, & Traetationi integræ finem imponamus: hæc enim in foro, coram quo agitur causa nostra, modum Apologiæ forte jampridem excescit;

Aλλ' ήμεις τὸ πάλαι μὲν ἐλεύθεροι ἔυχομεθ' εἶναι. Libetē in undis vagamur quaquavorū, donec capiamur hamo, nassis, retibus, nunc cicures manibus Hominūmve Mentibus, circa quas ἀμπλακίαι ἀναεῖθη μητοι κρέμανται, innumeri errores pendent, ut Pindari verbis utamur Ol. Z. B. 8. successivè tamen in extrema hac Mundi senectâ unius eximitur post alterum speciatim per Experientiam, quæ Poetæ nostro dicuntur Βρετῶν ἐλεγχος, mortalium argumentum. Vindiciis, quas nunc in foro humano proferimus, supersedere possemus commodè, si vel primi à Diluviana strage residui Pisces, seu mortui jacentes hic ibi in Terræ totius superficie, seu natantes in Aquis, hoc officii in se suscepissent, sed tunc vindiciis non erat locus, quia nec querelis. Primisà Diluvio Annis, Annorūmve lustris recens inhæsit Diluvie fatalis memoria: Ast postquam hæc animis hominum excidit, tum sub

Regimine vario Philosophiæ Paganæ, tum præser-
tim inmediis illis Philosophiæ Scholasticæ Seculis, &
peregrinæ passim irrepserunt de origine nostra opini-
ones, prodire in publicum utique habuimus necesse,
& quidem argumentis stipati fortioribus nunc, quam
quæ sup petiissent olim, ut sit

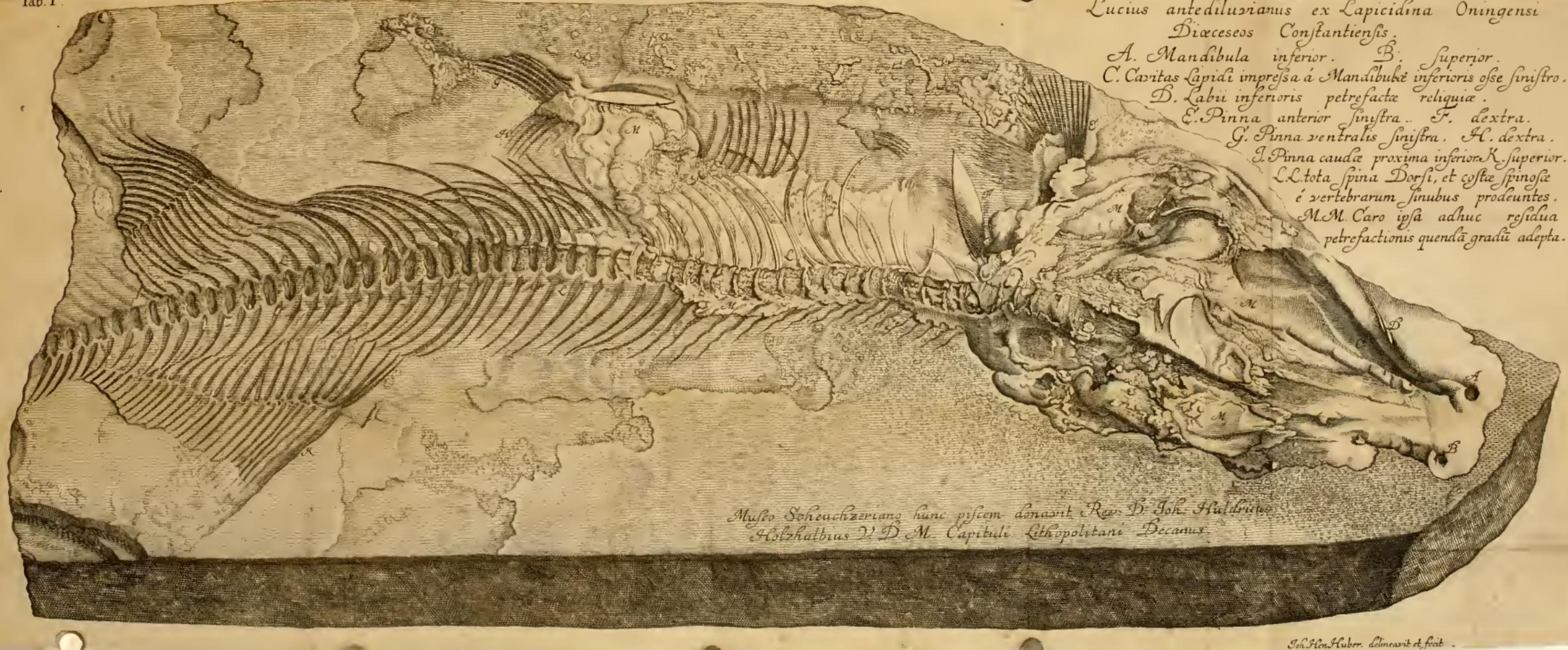
λύσαι δυνατὸς ὁξεῖαν ἐπιμορφὰν ὁ τόκος αὐθέντων.

Solvere potens vehementem reprehensionem hominum

Ufura. Pindar. Ol. J. a.

F I N I S.

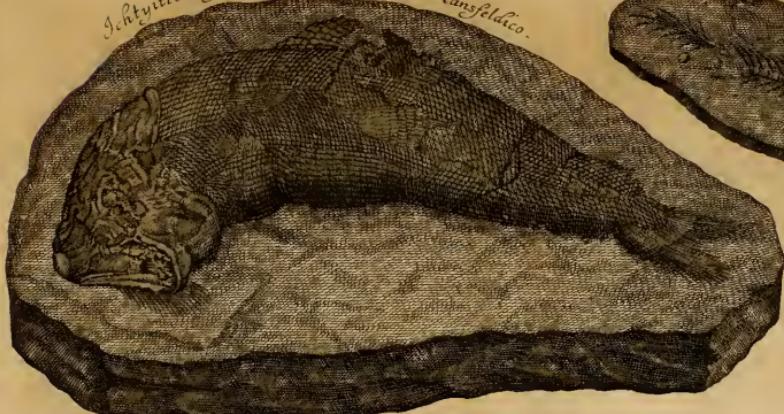

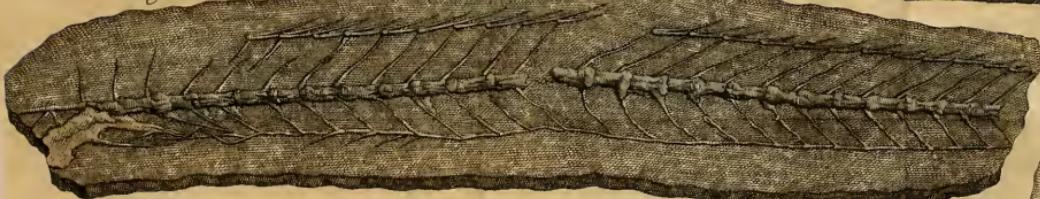

Tab. II.

Ichtyites Eislebienensis ex Comitatu Mansfeldico.

Anguilla Diluviana Skeleton in Lapi de fissili nigro Glaronensi.

Skeleton Psicus Diluviani in Araefia Glaronensi

*Psiculi Diluviani figura
in fissili Lapi de canadiso
ex Museo Vallisneriano.*

Psicus Diluviani Skeleton fissili in Lapi de Glaronensi.

Scarabaeus in Lapi de fissili Oningensi.

Psiculus in Lapi de Oningensi.

Psicus Diluviani Skeleton aliud in Araefia nigra Glaronensi.

Perca Diluviana in Lapi de fissili Oningensi.

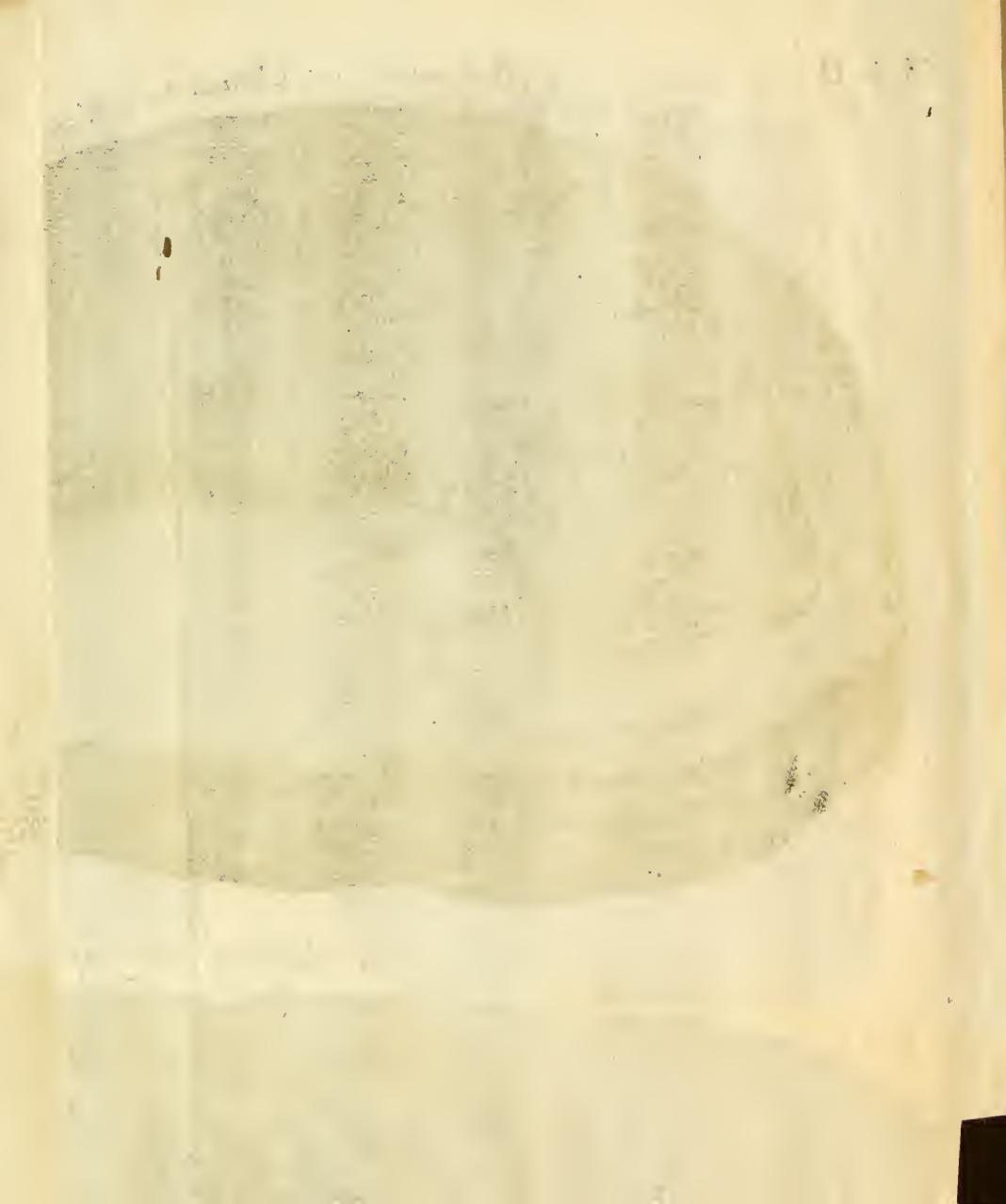

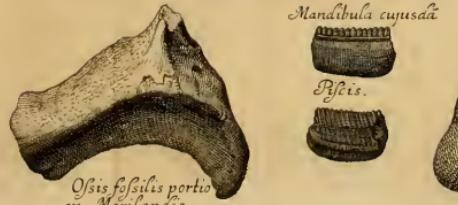
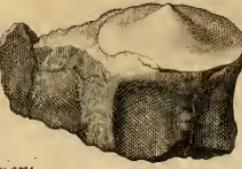
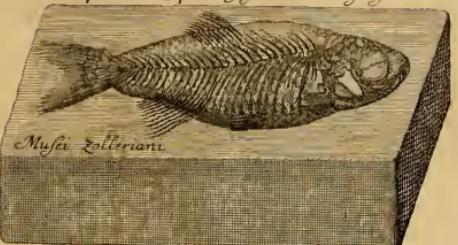
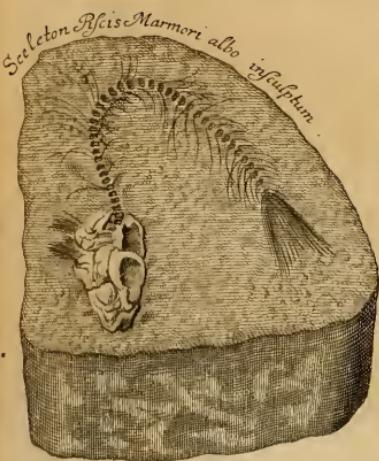
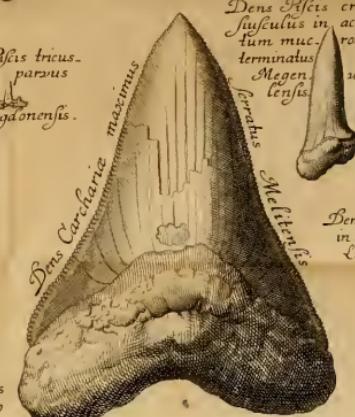
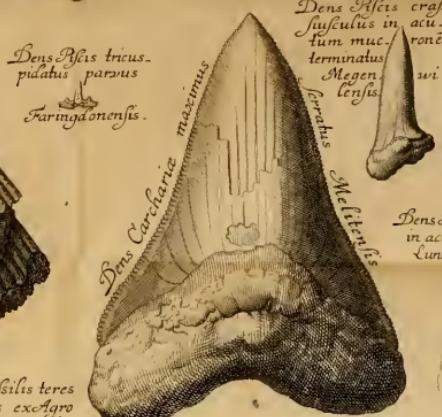
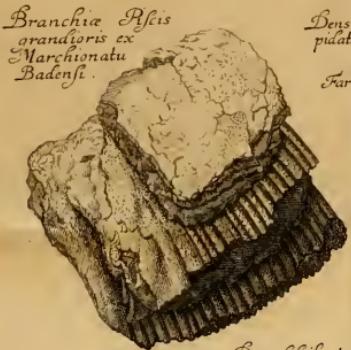
Anis Penna in Lapi de fissili Oningensi.

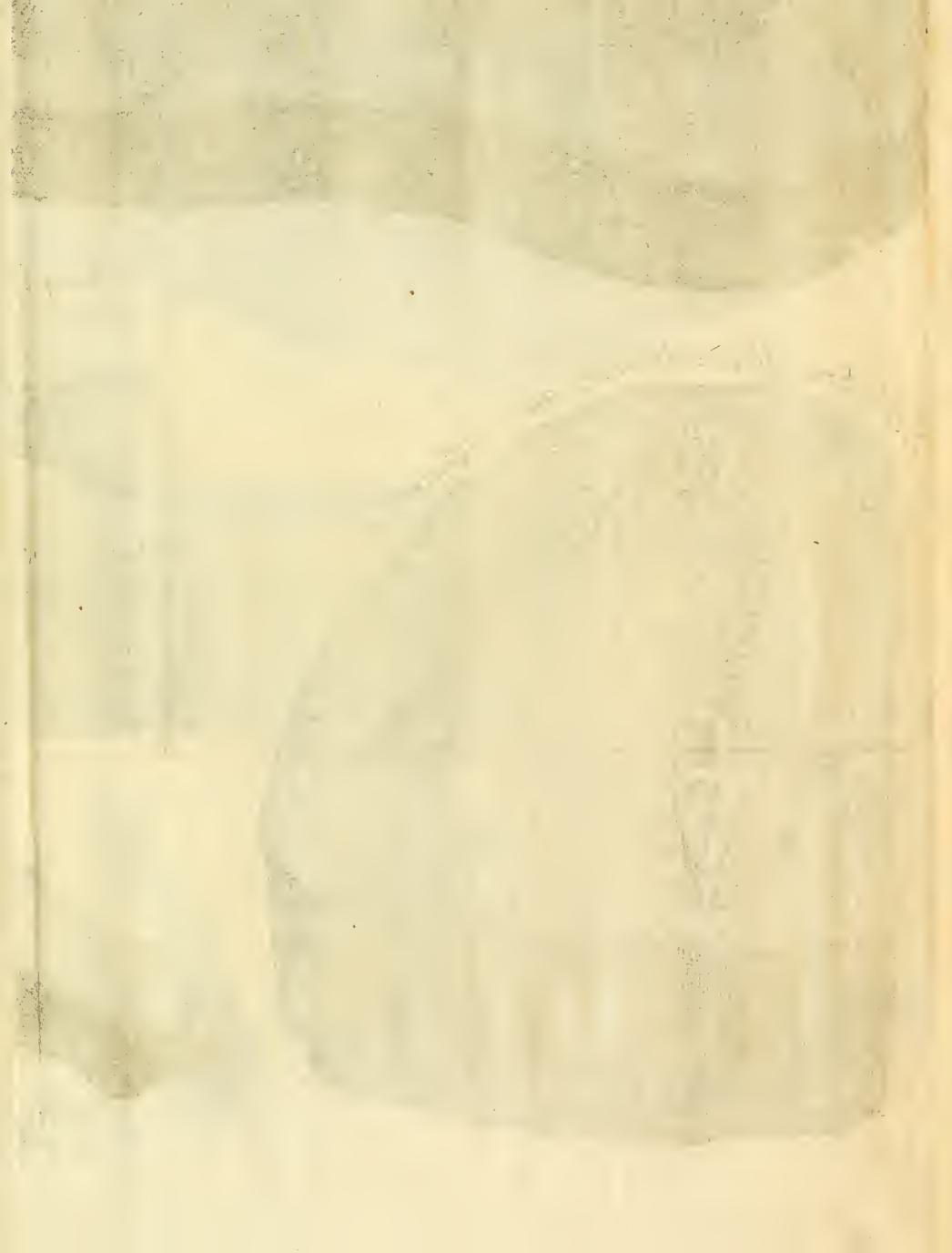
Omnes ex Museo Scheuchzeriano.

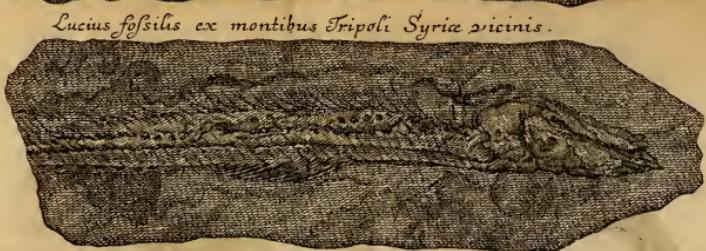
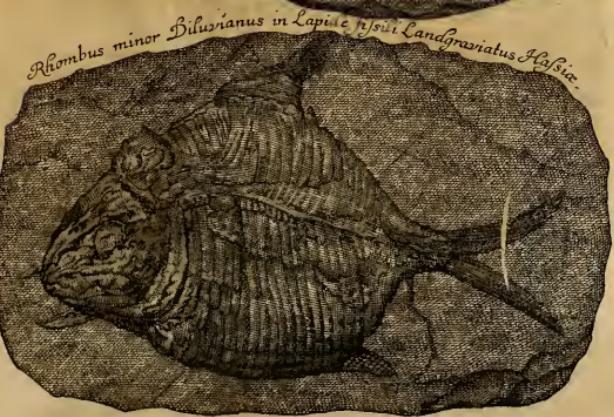
Joh. Henr. Huber del et fecit

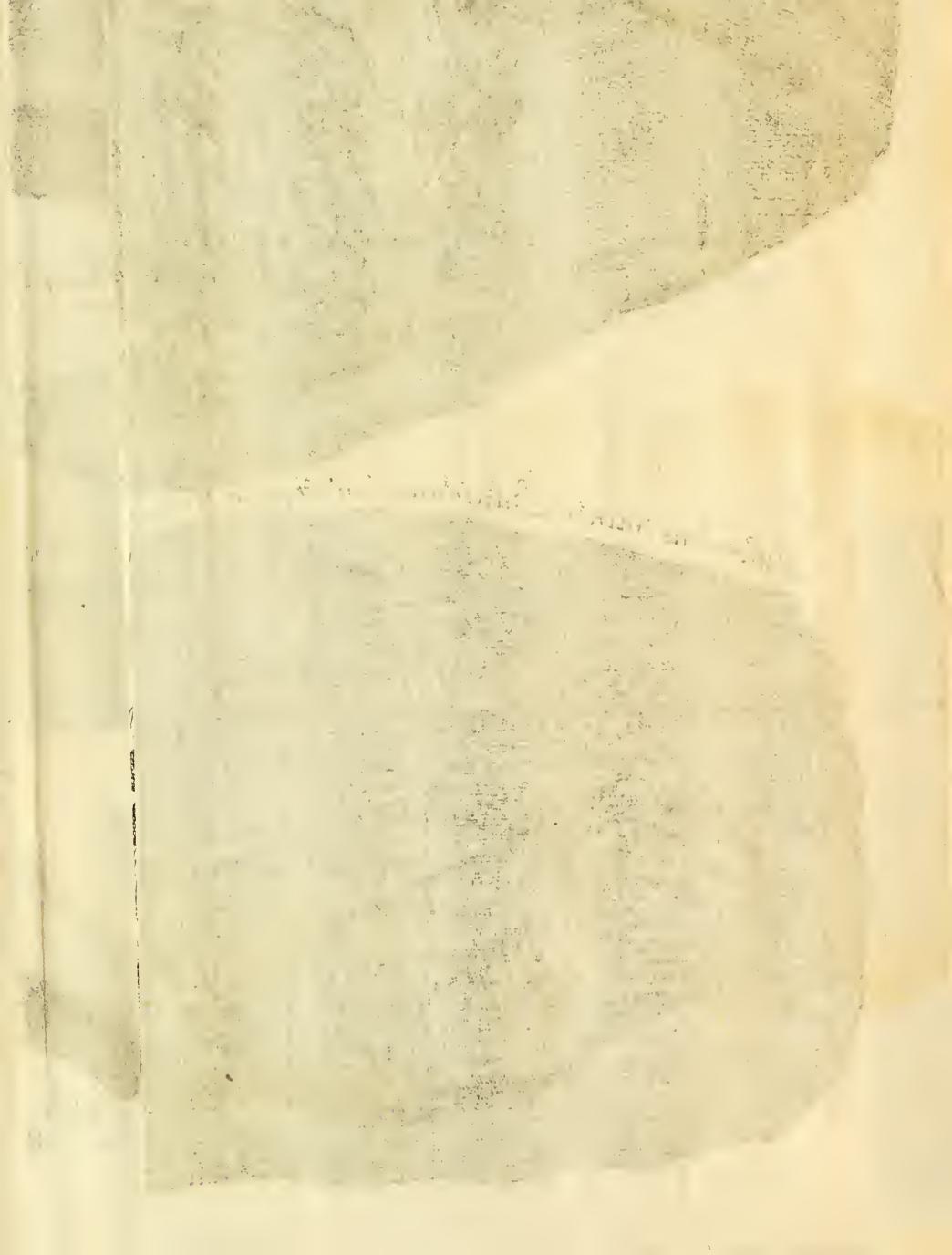

Vertebrae bina dorsales humana petrefacta ex Agro Altissimo.

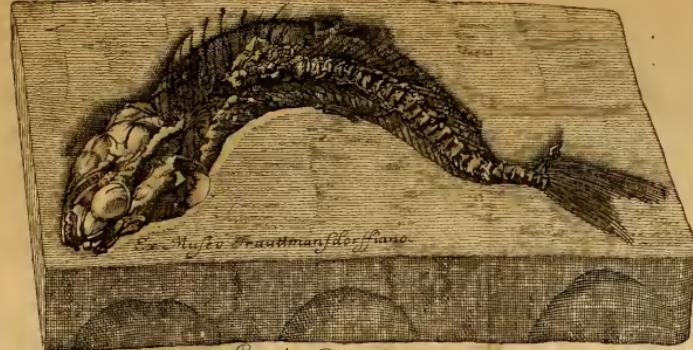

Omnis ex Muso Valkeneriano.

Tab. V. *Trutta Diluviana* in Marmore subflavo.

Ex Museo Trauttmansi deffiano.

Pisces fossiles ex Beruto Phoenicia.

*Entalium fossile maximum, medium,
et minus ex Italia.*

*Caryophyllus maximus fossilis
ex Agro Bononiensi.*

Atrita Silvianus bellus Tribulivse majoribus ex Agro Fauciensi Donum A. S. Strehlini.

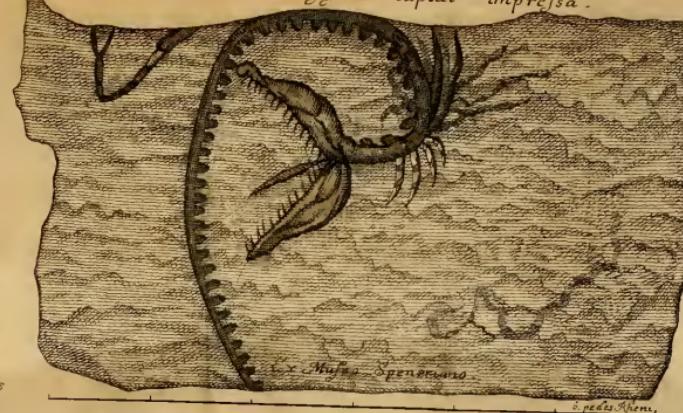

Teneris Cöcha lapidea.

*Tubulus fossilis
marinus trahitur
et productus
ex Agro Florentina.*

Lacerta Crocodilus dicta fissili lapidi impressa.

*Reticularis Silvianus
ex Agro Veronensi.*

